

Η τηλεφωνική συνομιλία του Γιάννη Λαγού με τοπικό στέλεχος της Χ.Α. αμέσως μετά την αιματηρή ενέδρα στο Πέραμα αποτελεί κυνική ομολογία για τη δολοφονική επίθεση εναντίον μελών του ΠΑΜΕ.Ο αποκαλυπτικός διάλογος στο **efsyn.gr,**

Την «πατρότητα» της επίθεσης εναντίον των μελών του ΠΑΜΕ στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη του Περάματος, ακριβώς πριν από ένα χρόνο, αποκαλύπτει η «Εφημερίδα των Συντακτών» παρουσιάζοντας νέα στοιχεία της δικογραφίας σχετικά με την εγκληματική οργάνωση της Χρυσής Αυγής που ερευνά η δικαιοσύνη.

Ειδικότερα, μια συνομιλία του βουλευτή και τομεάρχη Πειραιά της Χρυσής Αυγής, **Ιωάννη Λαγού**, με το στέλεχος του κόμματος και υποψήφιο δημοτικό σύμβουλο Πειραιά με την Ελληνική Αυγή, **Σωτήρη Δεβελέκο**, αποκαλύπτει πως την επίθεση πραγματοποίησε ένα

«τάγμα εφόδου» του νεοναζιστικού μορφώματος, αποτελούμενο από περίπου 20 άτομα.

Η συγκεκριμένη **συνομιλία**, από την οποία αποδεικνύεται ο καθοδηγητικός ρόλος του Γιάννη Λαγού, πραγματοποιήθηκε το βράδυ τ**ης 12ης προς 13η Σεπτεμβρίου** του 2013 και ώρα 00:37. Σ' αυτήν οι δύο άνδρες μιλούν με... καμάρι για την επίθεση που πραγματοποίησε μια ομάδα χρυσαυγιτών εναντίον 45 ατόμων που είχαν βγει για αφισοκόλληση, μεταξύ των οποίων και ο πρόεδρος του Συνδικάτου Μετάλλου, **Σωτήρης Πουλικογιάννης.**

Στο τέλος της κουβέντας των δύο ανδρών φαίνεται και η εκ των **άνωθεν καθοδήγηση** που υπήρχε στο κόμμα, καθώς ο Λαγός διέταξε το τάγμα εφόδου να διαλυθεί και να πάει ο καθένας στο σπίτι του, ενώ ο **συνομιλητής του** (ο οποίος σήμερα είναι μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή) συμφώνησε λέγοντας: *«Ε, μην τσιμπήσουν και κάνα δικό μας και έχουμε άσχημο τέλος»*

Η απομαγνητοφωνημένη συνομιλία:

Σ.Δ.: ... έλα ρε Γιάννη...
Γ.Λ.: ... ακόμα καλύτερα πράγματα... Αυτοί ήταν καμια 45αριά και οι δικοί μας ήταν 20 φίλε...
Σ.Δ.: ... αυτοί ήτανε κουμμουνιστές, κνίτες;
Γ.Λ.: ... κουμουνιστές, Κ.Κ.Ε... Κ.Κ.Ε. που είχανε βγει για να σβήσουν κάτι συνθήματά μας, που είχαμε γράψει εμείς πριν από 2 βραδιές...
Σ.Δ.: ... αααα, για τέτοια είχανε βγει...;
Γ.Λ.: ... και βγήκανε για να τα σβήσουνε...
Σ.Δ.: ... γιατί εγώ, εμείς νομίζαμε ότι επειδή έχουνε τώρα μία γιορτή, μια μαλακία τέλος πάντων. και νομίζαμε ότι βγήκανε γι' αυτό...
Γ.Λ.: ... βγήκανε για να σβήσουνε συνθήματα... και τους πετύχανε φίλε... 10 αυτοκίνητα με 4 και με 5 άτομα, ισοπεδωθήκανε και τα 45 άτομα που ήταν εκεί πέρα... τους λιώσανε, τους λιώσανε...
Σ.Δ.: ... ε, ρε πούστη μου...
Γ.Λ.: ... ήτανε κι ο πρόεδρος της ζώνης κάτω, που το παίζει εκεί πέρα, ξέρεις, ο πρόεδρος και καλά της ναυπηγοεπισκευαστικής της ζώνης, τον λιώσανε κι αυτόν και του λέει ο Τάσος: « άντε μείνε στο σπίτι σου μέσα την επόμενη φορά, για να τελειώνουμε του λέω, να πούμε, και δε, αυτά που ξέρατε τελειώσανε, και στο Πέραμα και παντού, του λέει, εδώ στον Πειραιά. Τους λιώσανε φίλε, 45 άτομα, δεν ξέρανε, λέει, που να φύγουνε, τους βαράγανε 10 λεπτά...
Σ.Δ.: ...πω πω... να σου πω, αυτοί πρέπει να 'χουνε πάει νοσοκομεία τώρα, και χοντρά

μάλιστα γιατί ...
Γ.Λ.: ... πω, ναι, ναι, ναι, ναι, φάγανε ξύλο ρε...
Σ.Δ.: ... όπως τους έχω εγώ τους Περαματιώτες στο κεφάλι μου, να πούμε... πρέπει... τι ξύλο;
Γ.Λ.: ... φάγανε ξύλο πολύ σου λέω...
Σ.Δ.: ... πρέπει να μαζέψανε πολλά... μόνο ξύλο...;
Γ.Λ.: ... φάγανε ξύλο, αφού, λέει, σε μια φάση ήτανε κάτω ανάσκελα και τέτοια να πούμε, εντάξει, χωρίς τίποτα κέρατα βέβαια, κι ιστορίες, έτσι...αλλά...
Σ.Δ.: ... ααα ααα...
Γ.Λ.: ... αλλά φάγανε ξύλο όμως... φάγανε ξύλο πολύ... τους δείρανε καλά...
Σ.Δ.: ... τρέχανε οι άλλοι;
Γ.Λ.: ... από μας χτύπησε μόνο ο Αντωνάκης...
Σ.Δ.: ... τους τρέξανε; τους τρέξανε...;
Γ.Λ.: ... δε, ούτε, κάποιοι φύγανε... τους πιο πολλούς τους προλάβανε, τους λιώσανε, τους λιώσανε... κι όπως ήτανε μια, ένα κονβόι δέκα αυτοκίνητα, τους κατεβάσανε κάτω απ' τα αυτοκίνητα και τους ισοπεδώνανε, τους σπάγαν τ' αμάξια, τους βαράγανε...
Σ.Δ.: ... ω, ρε φίλε... τι λες τώρα...
Γ.Λ.: ... φάγανε πολύ, πολύ ματσούκι... και χτύπησε μόνο ο Αντωνάκης από μας, που είναι στο 5μελές, έφαγε μια πέτρα, λέει, από μακριά που του ρίξανε... τίποτα άλλο... ούτε με τα χέρια, ούτε τίποτα...
Σ.Δ.: ... ο καλός, ο...;
Γ.Λ.: ... ναι, ναι, ναι..
Σ.Δ.: ... ο... αυτός που ήτανε, ναι..
Γ.Λ.: ... ναι, μία πέτρα, μία πέτρα...
Σ.Δ.: ... αυτός δεν έπαθε τίποτα;
Γ.Λ.: ... ε, έχει χτυπήσει το κεφάλι του, έχει φάει μία πέτρα, πάει στο νοσοκομείο τώρα...
Σ.Δ.: ...για ράμματα...;
Γ.Λ.: ... θα δούμε, μπορεί να χρειαστεί, ναι, μπορεί να χρειαστεί...
Σ.Δ.: ... ε, ναι, αφού έφαγε πετριά στο κεφάλι, λογικό είναι...
Γ.Λ.: ... ναι, ναι, από απόσταση, αυτό μόνο...
Σ.Δ.: ... πω, πω ρε πούστη ... και Νίκαια;
Γ.Λ.: ... τους λιώσαν... εντάξει, Νίκαια δεν ήταν σοβαρό, είχανε βγει 6-7 άτομα, να πούμε, τους πήραν οι δικοί μας από πίσω, παρατήσαν τις μπογιές και τρέχανε οι άλλοι...
Σ.Δ.: ... ω, ρε πούστη να πούμε, ω ρε πούστη.
Γ.Λ.: ... το πολύ έγινε εδώ, στο Πέραμα, έγινε κόλαση, σου λέω φίλε, έγινε ισοπέδωση, ισοπέδωση...
Σ.Δ.: ... Πανταζής περίχαρος να πούμε, περιχαρής τώρα, εκεί... σου κουνιέται
Γ.Λ.: ... ε, εντάξει φίλε τώρα, μέτραγε, κόσμος πολύς, άκου τώρα, ήρθανε 45 άτομα κονβόι

για να γράψουνε τώρα αυτοί, φίλε, φαντάσου, έχουν τρομοκρατηθεί…
Σ.Δ.: … ε, βέβαια… σκέψου… λογικό είναι…
Γ.Λ.: … έχουν τρομοκρατηθεί, ρε φίλε…
Σ.Δ.: … λογικό είναι… και λίγοι είναι, και λίγοι πρέπει να ‘ναι…
Γ.Λ.: … 45 άτομα για να γράψουνε, τώρα… φαντάσου τώρα, τι τρομοκρατία επικρατεί ότι είναι…
Σ.Δ.: … για να σβήσουνε σύνθημα, τώρα, βγήκανε 45 άτομα, α, ρε…
Γ.Λ.: … και βγήκανε οι δικοί μας 18, 18-20 πόσοι ήτανε και τους λιώσανε… τους λιώσανε…
Σ.Δ.: … παλληκάρια, να πούμε…
Γ.Λ.: … τους λιώσανε…
Σ.Δ.: … παλληκάρια, παλληκάρια… τι έγινε τώρα; οι Περαματιώτες θα πάνε και πουθενά αλλού τώρα, αφού έχουνε πάρει φόρα, θα πάνε και που- και σε κανα άλλο στέκι, πουθενά εκεί γύρω, ε…;
Γ.Λ.: … όχι, όχι, όχι… εντολή να διαλυθούνε ρε φίλε… να πάνε σπίτια…
Σ.Δ.: … τους έδωσες τέρμα;
Γ.Λ.: … να πάνε, να φύγουνε τώρα, ε τι εντάξει…
Σ.Δ.: … ε, μην τσιμπήσουνε και κανα δικό μας και έχουμε άσχημο τέλος…
Γ.Λ.: … και να πάνε τον Αντωνάκη τώρα, και να ‘μαστε λίγο σταντ-μπάι με τον Αντώνη, μην είναι τίποτα άλλοι απ’ αυτούς που είναι μες στο νοσοκομείο, που έχουνε κοπά- κομματιαστεί, να πούμε, και μη χρειαστεί τίποτα άλλο…
Σ.Δ.: … α, σωστό σωστό…
Γ.Λ.: … ‘ντάξει αυτά, πολύ ματσούκι, έλα… Σ.Δ.: … μια χαρά, μια χαρά… τέλεια,
Γ.Λ.: … έλα, έλα…
Σ.Δ.: … τέλεια, έλα, τα λέμε ρε Γιάννη, γεια…